

Jona

¹ Dođe rijeè Gospodnja Joni sinu Amatijevu govoreæi:

² Ustani, idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj protiv njega, jer izađe zloæa njihova preda me.

³ A Jona usta da bježi u Tarsis od Gospoda, i sišav u Jopu nađe lađu koja iđaðe u Tarsis, i plativ vozarinu uđe u nju da otide s njima u Tarsis od Gospoda.

⁴ Ali Gospod podiže velik vjetar na moru, i posta velika bura na moru da mišljahu da æe se razbiti lađa.

⁵ I lađari uplašivši se prizivahu svaki svojega boga, i bacahu što bješe u lađi u more da bi bila lakša; a Jona bješe sišao na dno lađi, i legav spavaše tvrdo.

⁶ A upravitelj od lađe pristupi k njemu i reèe mu: šta ti spavaš! ustani, prizivaj Boga svojega, ne bi li nas se opomenuo Bog da ne poginemo.

⁷ Potom rekoše jedan drugome: hodite, da bacimo ždrijeb da vidimo sa koga dođe na nas ovo zlo. I baciše ždrijeb, i pade ždrijeb na Jonu.

⁸ Tada mu rekoše: kaži nam zašto dođe ovo zlo na nas; koje si radnje? i odakle ideš? iz koje si zemlje? i od koga si naroda?

⁹ A on im reèe: Jevrejin sam, i bojim se Gospoda Boga nebeskoga, koji je stvorio more i suhu zemlju.

¹⁰ Tada se vrlo uplašiše ljudi, i rekoše mu: što si uèinio? Jer doznaše ljudi da bježi od Gospoda, jer im on kaza.

¹¹ I rekoše mu: što æemo èiniti s tobom, da bi nam more utolilo? Jer bura na moru bivaše sve veæa.

¹² A on im reèe: uzmite me i bacite me u more, i more æe vam utoliti, jer vidim da je s mene došla na vas ova velika bura.

¹³ A ljudi stadoše veslati da bi došli ka kraju; ali ne mogahu, jer im bura na moru bivaše sve veæa.

¹⁴ Tada prizvaše Gospoda i rekoše: molimo ti se, Gospode, da ne poginemo radi duše ovoga èovjeka, i nemoj metnuti na nas krvi prave, jer ti, Gospode, èiniš kako hoæeš.

¹⁵ Potom uzeše Jonu i baciše ga u more, i presta bura na moru.

¹⁶ Tada se pobojaše oni ljudi Gospoda vrlo, i prinesoše žrtvu Gospodu i uèiniše zavjete.

2

¹ A Gospod zapovjedi, te velika riba proguta Jonu; i Jona bi u truhu ribljem tri dana i tri noæi.

² I zamoli se Jona Gospodu Bogu svojemu iz truha ribljega,

³ I reèe: zavapih u nevolji svojoj ka Gospodu, i usliši me; iz utrobe grobne povikah, i ti èu glas moj.

⁴ Jer si me bacio u dubine, u srce moru, i voda me opteèe; sve poplave tvoje i vali tvoji prelaziše preko mene.

⁵ I rekoħ: odbaèen sam ispred oèiju tvojih; ali æu još gledati svetu crkvu tvoju.

⁶ Optekoše me vode do duše, bezdana me opkoli, sita omota mi se oko glave.

⁷ Sidoh do krajeva gorskih, prijevornice zemaljske nada mnogom su dovijeka; ali ti izvadi život moj iz jame, Gospode Bože moj.

⁸ Kad nestajaše duše moje u meni, pomenuh Gospoda, i molitva moja dođe k tebi, u svetu crkvu tvoju.

⁹ Koji drže lažne taštine, ostavljaju svoju milost.

¹⁰ A ja æu ti glasom zahvalnijem prinijeti žrtvu, ispuniti što sam zavjetovao; spasenje je u Gospoda.

¹¹ I Gospod zapovjedi ribi, te izbljuva Jonu na zemlju.

3

¹ I dođe rijeè Gospodnja Joni drugi put govoreæi:

² Ustani, i idi u Nineviju grad veliki, i propovijedaj mu ono što ti ja kažem.

³ I ustav Jona otide u Nineviju po rijeèi Gospodnjoj; a Ninevija bješe grad vrlo velik, tri dana hoda.

⁴ I Jona poèe iæi po gradu jedan dan hoda, i propovijeda i reèe: jošte èetrdeset dana, pa æe Ninevija propasti.

⁵ I Ninevljani povjerovaše Bogu, i oglasiše post, i obukoše se u kostrijet od najveæega do najmanjega.

⁶ Jer kad dođe ta riječ do cara Ninevijskoga, on usta sa svojega prijestola, i skide sa sebe svoje odijelo, i obuče se u kostrijet i sjede u pepeo.

⁷ I proglasi se i kaza se po Nineviji po zapovijesti carevoj i knezova njegovijeh govoreći: ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni da pasu ni da piju vode.

⁸ Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostrijeću, i da prizivaju Boga jako, i da se vrati svaki sa svoga zloga puta i od nepravde koja mu je u ruku.

⁹ Ko zna, eda se povrati i raskaje Bog i povrati se od ljutoga gnjeva svojega, te ne izginemo.

¹⁰ I Bog vidje djela njihova, gdje se vratiše sa zloga puta svojega; i raskaja se Bog oda zla koje reče da im učini, i ne učini.

4

¹ A Joni bi vrlo nedrago, i rasrdi se.

² I pomoli se Gospodu i reče: Gospode! ne rekoh li to kad još bijah u svojoj zemlji? zato šeah prije pobjeći u Tarsis; jer znah da si ti Bog milostiv i žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem, i kaješ se oda zla.

³ Sada Gospode, uzmi dušu moju od mene, jer mi je bolje umrijeti nego živjeti.

⁴ A Gospod reče: je li dobro što se srdiš?

⁵ I Jona izide iz grada, i sjede s istoka gradu, i naèini ondje kolibu, i sjeðaše pod njom u hladu da vidi što æe biti od grada.

⁶ A Gospod Bog zapovjedi, te uzraste tikva nad Jonom da mu bude sjen nad glavom da mu pomože u mucij njegovoj; i Jona se obradova tikvi veoma.

⁷ Potom zapovjedi Bog, te dođe crv u zoru sutradan, i podgrize tikvu, te usahnu.

⁸ I kad ogranu sunce, posla Bog suh istoèni vjetar; i sunce stade žeæi Jonu po glavi tako da obamiraše i poželje da umre govoreæi: bolje mi je umrijeti nego živjeti.

⁹ A Bog reèe Joni: je li dobro što se srdiš tikve radi? A on reèe: dobro je što se srdim do smrti.

¹⁰ A Gospod mu reèe: tebi je žal tikve, oko koje se nijesi trudio, i koje nijesi odgajio, nego jednu noæ uzraste a drugu noæ propade.

¹¹ A meni da ne bude žal Ninevije, velikoga grada, u kom ima više od sto i dvadeset tisuæa ljudi koji još ne znaju šta je desno šta li lijevo, i mnogo stoke?

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27